

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4623010016
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4623010016.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. a o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 19.10.2023 sp. zn. TO-2T/4/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. februára 2024, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný

A. B., narodený XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom A., C. D. XXXX/X

o d s u d z u j e

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona na p e ň a ž n ý trest 2.000 (dvetisíc) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na trest prepadnutia veci - motorového vozidla továrenskej značky E. F., model G., rok výroby XXXX, číslo motora H. XXX-XX-X, čierno-červeno-striebornej farby.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

„dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX hodine v obci I., okres A., na ceste J., pred rodinným domom č. X/ X viedol motorové vozidlo v zmysle § 2 odsek 2 písmeno l) Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, a to malý motocykel s pomocným spaľovacím motorčekom, číslo motora H., čierno-červeno-striebornej farby, aj napriek tomu, že v tom čase mal takúto činnosť zakázanú Rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch, číslo K./XXXX-X zo dňa 25.05.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.08.2021, na dobu 24 mesiacov do 05.08.2023, Rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Topoľčanoch, číslo K./XXXX-X zo dňa 03.09.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.09.2021, na dobu 60 mesiacov do 25.06.2026 a trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 22.02.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2022, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 2 roky do 12.04.2024.“

Za to mu bol podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona uložený peňažný trest v sume 1000 (tisíc) eur. Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil súd náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci motorového vozidla továrenskej značky E. F., model G., rok výroby XXXX, číslo motora H. XXX-XX-X, čierno-červeno-striebornej farby. Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Zároveň podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku a okresný prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný podal odvolanie proti výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo a toto odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že trestný čin marenie výkonu úradného rozhodnutia je úmyselným trestným činom. Orgány činné v trestnom konaní teda musia preukázať, že obžalovaný buď chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Má za to, že jednoznačne nie je možné vzhľadom na jeho konanie pričítať mu úmysel, nakoľko mal za to, že jeho kolobežka s pohonným motorčekom spadá pod kategóriu vozidiel V - ostatné vozidlá, ktoré sa nedajú zaradiť do predchádzajúcich kategórií v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. k/ zákona č. 106/2018 Z. z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a je teda nemotorovým vozidlom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 písm. m/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Mal v úmysle zakúpiť a prípadne viesť takú kolobežku, ktorá spĺňa normy na jej vedenie bez akéhokoľvek oprávnenia. Zo spisového materiálu pritom nevyplýva, že by mal mať v držbe akýkoľvek motocykel (nakoľko motocykle spadajú pod kategóriu L3e a nie L1e-A) alebo bicykel s pohonným systémom (označenie L 1e-A je označenie v zmysle nariadenia 168/2013 pre bicykle s pohonným systémom). Nie je teda vôbec zrejmé, čo mal údajne dňa 10.07.2022 vôbec viesť, nakoľko vozidlo, na ktorom mal údajne jazdiť, je v obžalobe opísané zmätočne a neurčito. Z dokazovania ale nevyplývalo, že by mal viesť motocykel, mal viesť kolobežku s pomocným motorčekom. Rovnako má za to, že súd sa vôbec nezaoberal možnosťou aplikácie ustanovenia § 10 ods. Trestného zákona v zmysle ktorého: „Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.“ Pokiaľ ide o mieru závažnosti, tak táto je nepatrná, nakoľko to vyzerá tak, že podľa

znalca bolo rozhodujúcim kritériom, či šlo alebo nešlo o motorové vozidlo to, či dané vozidlo malo alebo nemalo sedadlo. Vôbec sa v konaní neriešila konštrukčná rýchlosť a objem valcov z čoho je zrejme, že tieto boli v zákonných limitoch na to, aby bolo možné hovoriť o nemotorovom vozidle. V konaní bolo poukázané na to, že zo strany povereného príslušníka došlo pri vyšetrovaní k vykonaniu neprocesného úkonu. Poverený príslušník v odôvodnení uznesenia o vznesení obvinenia uviedol, že: „Dňa 17.08.2022 bol ako znalec upovedomený o usmernení v zmysle Nariadenia....“. Nie je vôbec zrejme, o aký úkon zo strany orgánu činného v trestnom konaní malo ísť, nakoľko orgány činné v trestnom konaní jednoznačne nemajú poučať znalcov o obsahu právnych predpisov. Po tomto „upovedomení“ znalca tento zrazu zmenil svoj postoj a dňa 22.09.2022 doručil doplnený znalecký posudok kde uviedol, že predmetná kolobežka je z technického hľadiska malý motocykel kategórie „L1e-A“. Uvedený postup sa javí ako značne neštandardný a zároveň nezákonný. Rovnako znalec uviedol, že svoj záver zmenil potom, ako mu bolo dňa 17.08.2022 doručené zo strany povereného príslušníka metodické usmernenie vydané Prezídium PZ zo dňa 08.08.2022. V konaní došlo k poukázaniu na to, že skutok bol spáchaný dňa 10.07.2022, pričom metodické usmernenie, ako podzákonný právny predpis bolo vydané až dňa 08.08.2022. Orgány činné v trestnom konaní a ani súd v odôvodnení rozhodnutia sa taktiež nevysporiadali s tým, či miesto na sedenie na kolobežke je skutočne sedadlom v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 168/2013, nakoľko v zmysle Článku 3 bod 29: „Miesto na sedenie je: a) sedadlo pre vodiča alebo cestujúceho, ktoré sa používa na sedenie obkročmo, alebo b) každé sedadlo minimálne pre jednu osobu veľkosti 50 - percentilnej figuríny dospelého muža v prípade vodiča.“ Z konštrukcie kolobežky a sedadla je zrejme, že sa táto na obkročmo jednoznačne nepoužíva. Poukázal na rozhodnutia ÚS SR IV. ÚS 14/2007 a III. ÚS 311/2007 ako aj na judikatúru EŠP. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra pod sp. zn. TO-2T/4/2023 zo dňa 19.10.2023 a aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor podal odvolanie proti výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu pokiaľ ide o výrok o treste. Súd uložil obžalovanému peňažný trest v podstate nad dolnou hranicou zákonného rozpätia súm peňažného trestu, a to aj napriek tomu, že sa mal predmetného skutku dopustiť v skúšobnej dobe podmienene odloženého trestu odňatia slobody, keďže bol trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/7/2022 zo dňa 22.02.2022, právoplatného dňom 12.04.2022 uznaný za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou na 4 roky s probačným dohľadom (ako trest súhrnný) a tiež mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu troch rokov. Má za to, že v danom prípade mal byť ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože je zrejme, že predchádzajúce odsúdenie u obžalovaného nevedlo k jeho prevýchove a náprave, naopak možno konštatovať, že obžalovaný právne predpisy aj rozhodnutia správnych orgánov aj súdu vôbec nerešpektuje a tieto ignoruje. Je nezodpovedným vodičom, keďže bolo viac než 40 - krát postihnutý za spáchanie priestupku na úseku dopravy a to aj závažnejším spôsobom. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ písm. e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a aby podľa § 322 ods. 1 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody nepodmienečný v dolnej polovici trestnej sadzby podľa ustanovenia § 348 ods. 1 Trestného zákona, na výkon trestu odňatia slobody ho zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu uloží aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu cestnej premávke na dobu troch rokov a trest prepadnutia veci - motorového vozidla továrenskej značky E. F., model G. s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, pričom uviedol, že s právnym názorom prokurátora sa nemôže stotožniť, poukazuje na skutočnosť, že vina obžalovaného nebola preukázaná nad mieru všetkých pochybností. Má za to, že skutok nie je trestným činom. Zo všetkých okolností spáchaného činu je zrejme, že nie je potrebné, aby došlo k uloženiu nepodmienečného trestu. Ak by sa aj skutočne preukázalo, že obžalovaný porušil uložený zákaz, tak v danom prípade nemal určite takýto úmysel, nakoľko by nevedol kolobežku, ale rovno auto. Pokiaľ ide o pomery obžalovaného, je riadne zamestnaný a uloženie nepodmienečného trestu by v tomto prípade nespĺnilo svoj účel. Nie je nebezpečným páchatelom, riadne pracuje a snaží sa správať ako riadny občan. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. TO- 2T/4/2023 zo dňa 19.10.2023 a, aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný A. B. sa na verejné zasadnutie krajského súdu nedostavil, o termíne verejného zasadnutia bol riadne a včas upovedomený. Prostredníctvom svojho obhajcu ospravedlnil svoju neúčast' zo zdravotných dôvodov a krajský súd preto za splnenia podmienok ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na písomných dôvodoch odvolania obžalovaného, a pokiaľ ide o odvolanie prokurátora poukázal na písomné vyjadrenie k danému odvolaniu. Navrhol odvolaciemu súdu, aby oslobodil obžalovaného spod obžaloby alebo zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Čo sa týka odvolania prokurátora, toto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupca krajského prokurátora sa na verejnom zasadnutí pridržiaval písomných dôvodov odvolania. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného má za to, že sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami, taktiež znalec vysvetlil dôvody zmeny svojho prvotného posudku. Súd prvého stupňa tiež správne právne posúdil konanie obžalovaného. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/ Trestného poriadku a rozhodnúť podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku a obžalovanému podľa aplikácie § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona uložiť primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody so zradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň navrhol obžalovanému uložiť i trest prepadnutia veci – malého motocykla špecifikovaného v skutkovej vete rozsudku súdu I. stupňa, a taktiež aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke najmenej v trvaní troch rokov. Čo sa týka odvolania obžalovaného, toto navrhol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné a odvolanie prokurátora je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa stručne odôvodnil, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny a pri ukladaní trestu.

Odvolací súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybné preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť.

Odvolací súd pokiaľ ide o zavinenie obžalovaného je toho názoru, že išlo o priamy úmysel poukazujúc pritom na skutočnosť, že obžalovaný si veľmi sofistikovaným spôsobom zaobstaral motorové vozidlo (bez evidenčnej značky a bez dokladov), aby sa vyhol resp. obišiel zákaz uložený mu v predchádzajúcom odsúdení spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu. Zákon o cestnej premávke jasne hovorí, čo je motorové vozidlo, tak ako to už krajský súd uvádzal vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí. Prioritne sa na účely zaradenia vozidla vychádza zo zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z. z. a metodický pokyn, ktorého dátum vydania namietala obhajoba, je len podporným dôkazom a je úplne irelevantné, kedy bol v prípravnom konaní vydaný. Už pri zaobstaraní si predmetného motorového vozidla obžalovaným mu muselo byť jasné, že má spaľovací motor a sedačku a do pohybu sa uvádza naštartovaním, ako to konštatoval aj znalec, že bez naštartovania motora sa vozidlo nepohlo. Je preto absurdné tvrdenie obžalovaného, že nemal úmysel jazdiť na motorovom vozidle, a preto si kúpil kolobežku. Jeho vozidlo nespĺňalo náležitosti kolobežky (pevne upevnená sedačka), čo

bolo preukázané aj znaleckým dokazovaním a námietka ohľadom sedenia obkročmo na kolobežke je absolútne irelevantná, pretože inak ako obkročmo sa logicky na uvedenom motorovom vozidle ani sedieť nedá. Preto ani námietka, že obžalovaný nevlastní žiadny motocykel neobstojí, pretože potom logicky v zmysle vykonaného dokazovania nevlastní ani žiadnu kolobežku. Navyše treba uviesť, že obžalovaný vo veľmi krátkom čase, a to 3 mesiace po uloženom právoplatnom treste zákazu činnosti jazdil na vozidle (pokútno dovezenom ako uvádza znalecký posudok), ktoré si zaobstaral, ako sám obžalovaný uviedol kúpou od kamarátky. K ďalšej odvolacej námietke obžalovaného odvolací súd uvádza, že je irelevantné, že si obžalovaný zaobstarával podľa jeho vyjadrenia takú kolobežku, ktorá spĺňa normy na jej vedenie bez akéhokoľvek oprávnenia, pretože prioritne si mal zaobstarat' také vozidlo, ktoré nie je motorovým vozidlom, pretože trest uložený súdom spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu bol jasný a zrozumiteľný.

Odvolací súd mal preto jednoznačne z vykonaného dokazovania preukázané, že obžalovaný viedol motorové vozidlo, viedol ho v cestnej premávke a počas právoplatného trestu zákazu činnosti spočívajúcom v zákaze viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu. K odvolacím námietkam obžalovaného, že jeho konanie nie je možné posúdiť ako prečin krádeže z dôvodu, že sú splnené materiálne podmienky ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona odvolací súd udáva, že podľa citovaného ustanovenia Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná. Práve tieto kritériá však odôvodňujú v prípade konania obžalovaného záver, že závažnosť jeho konania je vyššia ako nepatrná, a to poukazujúc predovšetkým na okolnosti, za ktorých bol spáchaný ako aj pohnútku páchatel'a, a síce obísť súdom uložený zákaz vedenia motorového vozidla akéhokoľvek druhu.

Z týchto dôvodov preto krajský súd považoval odvolacie námietky za nedôvodné, pretože dôkazy, ktoré súd I. stupňa vyhodnocoval postupom podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, a ktoré sú popísané v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, s poukazom aj na vyššie uvedené právne závery, odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Po preskúmaní výroku o treste krajský súd zistil, že súd I. stupňa správne pri ukladaní trestu aplikoval kritériá ustanovenia § 34 Trestného zákona, keď prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, správne nezistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona písmeno m/, správne postupoval pri ukladaní trestu u obžalovaného podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona a správne aplikoval ustanovenie § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona (s prihliadnutím na súčasné pomery obžalovaného, ktorý je riadne zamestnaný, pričom nie je povinnosťou súdu v zmysle Uznesenia NS SR sp. zn. 2 Tdo/11/2015 ukladať vždy a za každých okolností nepodmienečný trest odňatia slobody v zmysle § 49 odsek 2 Trestného zákona). Ďalej uložil trest prepadnutia veci podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, a to motorového vozidla továrenskej značky E. F., H. G., rok výroby XXXX, číslo motora H. XXX-XX-X, čierno-červeno-striebornej farby. Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona, vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát (nie je potrebné uvádzať do výroku rozsudku, je to dikcia zákona). Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 (tri) roky.

Odvolací súd sa však stotožňuje s odvolacími námietkami prokurátora, že súd I. stupňa pri ukladaní trestu nezohľadnil dostatočným spôsobom, že obžalovaný je nezodpovedným vodičom, čo vyplýva z jeho karty vodiča, ako i priestupkového registra, preto trest vo výmere uloženej súdom I. stupňa je nepochybne neprimerane mierny, a to i z pohľadu okolností posudzovaného prípadu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd za zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/ Trestného poriadku zrušil len výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, § 57 odsek 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 2000 eur s tým, že podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu a podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že

by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona uložil aj trest prepadnutia veci - motorového vozidla továrenskej značky E. F., H. G., rok výroby XXXX, číslo motora H. XXX-XX-X, čierno-červeno-striebornej farby.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky.

Odvolací súd má za to, že obžalovanému takto uložená kombinácia trestov tak pokiaľ ide o druh aj výmeru je spôsobilá na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.